

Avgust 2014

" Oprosti nepravdu svojem bližnjemu, pa kad budeš molio, grijesi će se tvoji oprostiti "
" (Sirah 28, 2)

Ova Reč života uzeta je iz knjige Staroga zaveta. Između 180. godine i 170. godine pre Hrista napisao ju je Ben Sirah, mudrac i zakonoznanac koji je obavljao službu učitelja u Jerusalmu. U njoj poučava o temi bliskoj svekolikom biblijskom mudrosnom predanju: Bog je milostiv prema grešnicima, a njegove postupke mi smo dužni slediti. Gospod prašta sve naše grehe jer "milostiv je i dobar Gospod, spor na gnjev i veoma blag" (up. Psal. 103, 3 i 8), „zatvara oči da ne vidi naše grijeha“ (up. Mudr. 11, 23), baca „za leđa“ sve grehe naše (up. Isa. 38, 17). Poznavajući našu skučenost i uskogrudost, on nam "višestruko oprašta", kako dalje piše Ben Sirah. Bog oprašta jer poput svakog oca i svake majke voli svoju decu. Zato ih uvek opravdava, pokriva njihove greške, ukazuje im poverenje i nikada se ne umara od ohrabrivanja. Budući da je i otac i majka, Bogu nije dovoljno da voli i prašta svojim sinovima i kćerima. Njegova je velika želja da se oni međusobno odnose kao braća i sestre, da se slažu, vole i ljube. Sveopšte bratstvo je veliki Božji naum nad čovečanstvom; bratstvo je jače od neizbežnih podela, napetosti i mržnje koji nastaju zbog nesporazuma i grešaka.

Često se porodice raspadaju jer njihovi članovi ne umeju da oprost. Zbog stare mržnje ostaju podele između rodbine, između društvenih skupina i naroda. Neki čak i uče druge da ne treba zaboraviti podnesena zla i podstiču osvetoljubivost... Tako podmukla mržnja truje dušu i nagrizava srce.

Ima ih koji misle da je praštanje slabost. Ali ne, to je izraz najveće hrabrosti, to je istinska, najizvornija i najnesebičnija ljubav. "Jer ako ljubite one koji vas ljube, kakvu platu imate?" - govori Isus i svi znaju da poručuje: "Ljubite neprijatelje svoje". (up Mat. 5, 42-47)

I od nas se traži da, učeći od njega, posedujemo očinsku i majčinsku ljubav, milosrdnu ljubav prema onima koje srećemo tokom dana, posebno prema onima koji greše. Od onih koji su pozvani živeti duhovnost zajedništva tj. hrišćansku duhovnost, Novi zavet traži još više: "Podnoseći jedan drugoga, i opraštajući jedan drugome ako ko ima tužbu na koga; kao što Hristos oprosti vama, tako i vi" (up. Kol. 3,13). Uzajamna ljubav zahteva gotovo savez među nama: biti spremni oprostiti jedni drugima. Samo tako ćemo moći doprineti stvaranju sveopšteg bratstva.

"Oprosti nepravdu svojem bližnjemu, pa kad budeš molio, grijesi će se tvoji oprostiti."

Ove nas reči ne pozivaju samo na praštanje, nego nas podsećaju da je oprost neophodan uslov da se i nama oprost. Bog nas sluša i oprašta nam onoliko koliko znamo oprostiti. Sam Isus opominje: "kakvom mjerom mjerite, onakvom će vam se meriti" (Mat. 7, 2) i kaže: "Blaženi milostivi, jer će biti pomilovani" (Mat. 5, 7). Ako je srce otvrdnulo mržnjom, nije ni sposobno prepoznati i prihvatiti milosrdnu ljubav Božju.

Kako živeti ovu Reč života? Najpre opraštajući odmah - ako s nekim još nismo izmireni. Ali to nije dovoljno. Potrebno je pretražiti i najskrovitije kutke našega srca, te ukloniti i običnu ravnodušnost,

nedostatak dobrodušnosti, svaki stav nadmoćnosti i nemara prema bilo kome ko prolazi pored nas.

Nadalje, potrebno je i delovati preventivno. Zato ću svakoga jutra gledati novim pogledom ljude koje susrećem: u porodici, u školi, na poslu ili u prodavnici; spreman preći preko onoga što nije najbolje u njihovom ponašanju, spreman ne osuđivati i ukazati im poverenje, uvek se nadati i uvek verovati. Približiću se svakom bližnjemu s potpunom amnestijom u srcu, s opštim praštanjem. Neću se setiti njegovih nedostataka, sve ću pokriti ljubavlju. A tokom dana nastojaću popraviti grubost ili izliv nestrpljivosti molbom za oprost ili činom prijateljstva. Stav instinktivnog odbacivanja drugoga zameneću stavom punog prihvatanja, bezgraničnog milosrđa, potpunog praštanja, saosećanja i pažnje za njegove potrebe.

Kad potom uzdignem svoju molitvu Ocu, a nadasve kad ga zamolim za oprost svojih greha, i moj će se zahtev ispuniti jer ću s punim poverenjem moći reći: "Otpusti nam dugove naše, kako i mi otpuštamo dužnicima svojim".

Kjara Lubik

[Reč života na mađarskom](#) - [na hrvatskom](#)